

Előfizetési árak:
 Hónapra . . . 6 ft — kr.
 Félévre . . . 30 — —
 Egy évre . . . 50 — —
 Egy hóra . . . — — 50
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádasy-féle ház)
 A lap az előfizetések és a lap
 kiadására vonatkozó fölszo-
 lások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: szerdán és szombaton.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adtnak
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadtnak még
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Waldner N. utóda Domján I., Várbán K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (Kölcsey-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (Kölcsey-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

A 90 éves Kossuth.

Egy nemzet imádkozik.

Ahitatában ne zavarjuk őt. Emléke-
 zünk, gondolkozunk, imádkozunk!

Kilenczvenedik évfordulóját üljük a nagy napnak, melyen a magyarok Istene megajándékozta ezt az árva nemzetet Kossuth Lajossal. A hazafias kegyelet ünnepi díszbe öltöztette a fölvidéki falvacska kisdéd templomát, ahol ezt a hatalmas embert a keresztény egyház keblére ölelte. Szerény orgonájának hangja fölviszi a Mindenhatóhoz a szívből fakadó zsolozsmát: áldd meg Isten Kossuth Lajost!

Emlékezzünk!

Az emberi nagyság Hymalaya-bérczei azok, kikről a történelem azt kénytelen följegyezni: előtte semmi, utána semmi.

Mi volt a nemzet — előtte?

A három százados önkény, mely lenyűgözte, bilincsekbe verte a magyart, paczkázott velünk, isten- és törvényadta jogainkat arcul verte, legszentebb érzelmeinket megcsúfolta annyira, hogy lelkesedni tudtunk már a szolgaságért. Méltán kiálthatott föl a nagy Széchenyi: „Elvész az én népem, elvész!”

Rendes eszközökkel működő lángelmék már meg nem menthették a nemzetet.

Próféta kellett, ki fertőrágyunkból kiszodorjon.

Megrázkódott a hosszú álmából fölébresztett nemzet s vezetve az új Mózes által, lánglelkű dalnokának gyújtó szabadság-dala mellett a független nemzetek

kerek asztalánál helyet követelt magának a jog és igazság erejével.

Megadták, de megirigyelték. Válaszúton álltunk. Tudtuk, hogy az önvédelemre kirántott kard hegye mily villámokat fog a magasból fejünkre aláidézni; de tudtuk azt is, hogy a gyáván hüvelyében hagyott kard leránt a sárba, — s ott fulladunk.

A próféta szava villámként egyszerre végigrezgett az egész nemzettesten: „Eljöttem, hogy megkérdezzem a magyar nemzetől: igaz-e hát, hogy meg akar halni gyalázatosan, vagy élni akar dicsőségesen.”

Választottunk. Inkább ki a zivatarba, mint le a posvány fenekére.

S megújult a mythosok kora. A fegyverzetlen, tanulatlan, ruházatlan honvéd-sereg megindult s elvette a századok óta iskolázott, fegyvelmezett, nagyobb számú hadseregtől a fegyvert s azzal leverte azt.

De ki teremtette a honvédet? Ő, ki-ben a nemzet géniusza oly hatalmas nagyságban lakozott, hogy minden szava, mozdulata annak revelációja volt, ki oly aránytalan magasságban emelkedett ki nemzetéből, mint senki a történelemben. Szellemét egész népébe tudta lehelni, ihlettsége, lelkesedése villámát átvezetgetni az egész országon.

Reánk küldték két állam óriási hadseregét s ránk uszították a különböző nemzetiségeket. A túlnyomó erő s vele tán az árulás ördöge Világos alá kergette a magyart.

Mig a hazában a bakó végezte véres munkáját, — földönfutó lett ő is, a „koldusbot és függetlenség”-ből nemzetének is,

neki is csak az előbbi jutott osztályrészül. Ott sem szünt meg értünk fáradni, küzdeni, munkálni.

Nekünk pedig a gyújtó jelszó ő, mely programot kiált; telefon, melyen a mult belekiáltja a szent hagyományokat a jövőbe.

Gondolkozunk!

A hazaszeretet szakadatlan munkájában küzdő 90 éves aggastyán áll előttünk, ki 42 éve eszi a száműzetés keserű kenyérét; hazájából kitagadva, külsőleg meghajolva az évek és csapások súlya alatt — megtört szívvel a sirba kívánczik, idegen föld mélyébe: „ingrata patria nec ossa habebis.”

Imádkozunk!

Népeknek Atyja, örök Isten, ki végzetlen könyörületességéből küldted őt „a holt tetembe érő szív gyanánt,” hogy egy új hit apostolakép munkáljon közöttünk, mint reményeink, vágyaink lánglelkű harczosa, majd — midőn elsötétült a nap fölöttünk s mesterkelt kizsákolásokkal dolgozott végkimulásunkon a példátlan zsarnokság ördögi iszonyatossága: benne élt a meghalt nemzet, — ha már kifürkészhetetlen bölcsességnek úgy tetszett, hogy — a miért nem szünt meg epedni és túrni a hosszas földi vándorlásában, — szenvedésekben megtört szívének annyiféle gyászát levetkőzve, borulhasson a boldoggá lett haza szabad földjére s reszkető ajkainak bűvös igéivel rebeghessen halát s elmondhassa: „Most már elbocsáthatod uram a te szerény szolgádat”; ha már elzártad igaz prófétád elől az ígéret földjét, —

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

Itthon.

Bejártam annyi, annyi földet...
 Hol nyájas rónaság köszöntget,
 S a léghen kis pacsirta szánt, —
 S hol büszke ormú szirt, magaslat
 Szolgál tanyául bérezi sasnak:
 Bejártam mindent egyaránt.

Láttam büszkén meredni égnek
 Kopár, kietlen sziklabérczet,
 Ormán szűzi hó csillogott;
 Lejebb pedig, a fenyves alján
 Színes virágok közt suhanván
 Üde vizű forrás csobog.

A természet könyvét kitarva
 Láttam megannyi száz csodája
 Remek, dicső szépségeit,
 Utam akár rónára tért meg,
 Akár meredek sziklabércznek
 Magányos ösvényére vitt.

S akadtam büszke városokra,
 Hol kincs, arany halomba hordva

Csodás világot tárt elém:
 Paloták fényes sorában
 Az alkotó embert csodáltam,
 Annak bámultam szellemén.

Oh láttam, láttam annyi szépet!
 Tekintetem amerre tévedt,
 Mesés világ tárult elő:
 A természet ezer csodája,
 Munkás kéz büszke alkotása
 Szívem' egyként megbűvölő...

És itt?... A hegy kisebb, kopárabb,
 Oly egyszerűk, törpék a házak,
 Oh itten semmi sem ragyog:
 S mégis, mit láttam, mind feledve,
 Mig ajkam boldogan rebegte:
 Oh végre hát itthon vagyok!

Buday László.

Villamos élet.

— Regény, mely legközelebb megtörténik. —

I.

Született egy gyermek.
 — Mi legyen a neve? kérdé az apja.
 — Hm... felelt az anyja...
 — Jó! Legyen a neve „Hm.” Elég rövid
 és nem sok időt veszteszt vele az ember, mig kimondja.

És a gyermeket elnevezték Hm-nek.

II.

Pár nappal születése után Hm-öt egy készlülékbe tették, melynek rendeltetése volt a gyenge újszülötteket megérlelni.

Egész új találmány volt; találmány, mely a csecsemőt hét hó alatt testileg és lelkileg hét évesé érlelte, ami hat esztendő megtakarítás.

III.

— Fiam — szölt Hm édes apja a hetedik hó végén — most már elég idős vagy, hogy tanulj és az életet megismerd. Gondolj rá, hogy az idő pénz és az emberé a jövő, aki élte minden pillanatát ki tudja használni. Menj, gyermekem holnap még néhány jó tanácsot adok életutadra, ha a köszvényem megakadályoz, hogy börtérre menjek.

IV.

És Hm tanult óriási buzgalommal. Éjnap a könyveket bujta és csak táp-kivonatokat evett, hogy mennél kevesebb időt veszítsen az evéssel is.

Egy birneves orvos legújabb rendszere szerint hét könyvből olvasott és tanult egyszerre.

15 éves korában már a legtevékenyebb embere volt a világnak.

V.

Egy nap, midőn egyszerre öt sürgőnyt diktált, balkezevel pedig egy emlékiratot, a jobbal egy albumot lapozott át; balfülére a

hallgasd meg kegyelmesen sokat bűnhődött néped buzgó fohását: bocsáss életének hátralévő napjaira derűt és vigaszt, áldd meg őt főnkölt lelki fiaiban s erősítsd meg nagy szívét, hogy mikorra őt tiszta lelkeid közé szólítani eltökélted, — az elmaradhatatlan igazságba vetett azon törhetetlen hittel hajthassa le örök nyugalomra sokat fáradott fejét:

„Az nem lehet, hogy milliók imája
Örökké visszamálljon rólad, Ég
És annyi vér, a szabadság kovásza,
Posvány legyen, a hol előntötték!”

S hogy fog jönni, kell jönnie még egy boldogabb korszaknak, melyben egy hálsb nemzedék visszahozhatja majdan idegenben porladó hamvait s azok az ő eszméitől szabaddá lett hazában végre örökre megpihenhetnek!

Egy nemzet imádkozik.

Áhitatában ne zavarjuk őt! Emlékezzünk, gondolkozzunk, imádkozzunk!

More Sándor.

A királynapok utolsója.

Szerdán reggel fél 8 órakor őfölsége katonai kíséretével kocsin kivonult a Luft-Kolonia és Nagy-Kozár közti folyó hadgyakorlatok megtekintésére. A gyakorlat nagyon rövid volt, mert őfölsége már 10 óra tájban lefuvatotott s a tisztikart maga köré gyűjtve megtette megjegyzéseit. Az 52. gy. ezred magatartását és kiképzését különös dicséretben részesítette. Kiemelte a pécsi honvéde ezredet is, mint amely fényes kiképzetéseinek többszörös jelét adta.

Mikor a király a gyakorlatot befejezettnek nyilvánítva a tiszteket csapatjaikhoz bocsátotta, az összes kürtösök háromszor fújták a „lefuvót.” A király kocsiárára ülve 11 órakor a városba érkezett, s villás reggeli után államügyekkel foglalkozott. Este 5¹/₂ órakor udvari ebéd volt.

Az elutazás.

Még tartott az udvari ebéd, amikor a lasan a városra boruló homályban fölvonultak a különböző testületek, egyletek, intézetek a számukra kijelölt helyekre; meggyúltak az ablakokban a mécsesek, gyertyák, lámpák; kigyúltak az utcái gázkandelaberekre alkalmazott langfigurák; s összesereglett az a rengeteg néptömeg, mely feszülten várta az elutazó király levonulását a pályaudvarhoz.

A város nagy része ki volt világítva; de különösen azok az utcák, melyeken a király elvonult s az ezekbe torkoló utcák valóságos fényáramok születtek. A székesegyház tornyaiban s a déli facade-on színes bengáli tüzek égtek, a

káptalani plebániá laktól a sétatér sarkáig két oldalt színes lámpások világítottak tarkán az útra, az iskola utcára néző minden ablakban szebbnél szebb gyertya csoportok lángja lobogott; a Széchenyi-téren a kir. tábla, a ciszterciek háza, a Nádor és takarékpénztárak épületei imponáltak rengeteg színes gyertyaeskáikkal; a városház tornya aranysárga világú mécsesei, a bányagazgatóság ablakaiban égő bányás-lámpák, a Löwy-palota tetején folyton égő piros-fehérvörös bengáli gyertyák, az apró lámpákkal megvilágított irgalmasok temploma, frappans képet nyújtottak. Igen impozáns volt az izraelita templom kivilágítása; szép volt a Pintér féle ház udvarán állított tribün ragyogó bengáli fáklyáival és a Taussig féle ház kivilágítása. A gáztársulat pedig a király útján véges végig gazdag változatosságban rendezte el pazar fényű csillárait, színes golyók alatt égő lángjait, csillagalakzatait, római fáklyáit s „Éljen a király” föliratot alkotó lángbetűit.

A pályaházhoz vezető úton érdekes látványt nyújtott az a 400 bányamunkás, kiket az igazgatóság rendelt oda, s kik magasra emelt kis Dawy-lámpákkal világították meg a király útját.

A pályaház előtt két villamos lámpa szórt a fehér sugarait s bent a Perronnon is két villamos lámpa égett, melyek kitűnően teljesítették a szolgálatot.

Fél nyolcz előtt gyülekeztek a pályaudvarban a hatóságok fejei, kikhez ezuttal a püspök is csatlakozott, violaszín köntöst öltve magára s összes kitüntetéseiével földiszívén mellett. A polgári és egyházi kitüntetések a Perronra bejött jobbra, míg balra a katonai főtisztek: Andrásffy, Forinyák, Lobkowitz herezeg és Pfeiffer altábornagyok stbiek foglaltak állást. Két oldalt az összes tisztikar szorongott. Kevéssel a király érkezése előtt megjelent a pályaudvarban Szapáry gr., Szögyény és Fejérváry br. miniszterek.

Fél nyolcz után, harangok zúgása, mozsarak durrogása, s az útvonal mentén ember-ember hátán álló közönség harsogó éljenzése közt leérkezett a király, ki ezuttal sötét huszártillát öltött.

Őfölsége, mikor a Perronra lépett, mindekelőtt D u l á n s z k y püspökhöz ment, kihez kezét megszorítva pár szót intézett hozzá. Aztán átment a baloldalra s ott L o b k o w i t z hadtestparancsnokkal, majd F o r i n y á k altábornaggyal s a két jelenlevő tüzérezreddel beszélgetett, kiket ezuttal is megdicsért a tüzérség jó magatartásáért. A tábornokoktól atjött ismét a jobb oldalra S z a p á r y gr. miniszterelnökhöz, S z ö g y é n y a király személye körüli miniszterhez és F e j é r v á r y br. honvédelmi miniszterhez. A beszélgetés, míg a király Szapáry és Szögyény miniszterekkel társalgott, magyarául folyt, mikor aztán Fejérváryt is belevonta őfölsége a bizalmas és vidám beszélgetésbe, mely alatt a király többször jóízűen nevetett

Fejérváry valami boszort-ja fölött, a társalgás átesapott a németbe s így is folyt az, míg Klaudy udv. tanácsos nem jelentette őfölségének, hogy az indulás ideje elérkezett.

Őfölsége ekkor először Dulánszky püspökkel, majd a miniszterekkel és Lobkowitz herceggel kezét szorítva, a többi megjelenteknek szívélyesen szalutálva fölszállt a különvonatra s az ablakhoz állva szalutálással köszöntött vissza a sürü éljenzésre, míg csak a vonat el nem hagyta a Perront.

HIREK.

— (Főherczegek Pécssett.) Csütörtökön délelőtt érkezett városunkba Ferencz Szalvator főherczeg, míg délután Jenő főherczeg, a 13. huszárezred parancsnoka érkezett meg, ki a „Hajó”-ba szállt.

— (A király ajándékai.) Őfölsége az elutazás napján az udvar szolgálatára állott egyének között különféle adományokat osztatott szét s többet különösen kitüntetett igen értékes ajándékkal. D u l á n s z k y Adolf jószágigazgatónak maga Paar hadsegéd hozta meg a király ajándékát: őfölsége monogrammjával ékesített gyémántgyűrűt. A jószágigazgatónak ezenkívül az elutazáskor, a kocsiába szállásnál személyesen is megköszönte az udvar körül kitejtett gondoskodását. S z o m m e r Máté uradalmi tisztnek és M u n d y számtartónak (ezuttal már másodikban) értékes mellű jutott a király ajándéka képen. O p r i s posta-távirdaigazgatónak aranyfoglatu gyémántmellűt, K ü h l b u r g e r Miklós postatávirdafőnöknek három arany inggombot, H o l l ó s József távirda-technikusnak opálköves arany mellűt küldött a király. Ez ajándékokon kívül őfölsége a rendőrség legénysége számára 100 frtot s a tüzoltó-testületek 100 forintot adományozott. A rendőrséget az udvari ebéden, Lechner főkapitánnyal folytatott beszélgetése közben, még külön is fölöttebb megdicsérte; úgy nyilatkozott, hogy meglátszik a rendőrökön, hogy katonaviselt legények, megjelenésük marciális, s hogy vidéki városban még nem látott ily katonás magatartásu rendőrlegénységet. A pécsi szegények közt leendő kiosztás végett 500 forintot adományozott a király.

— (Mecsek-egyesületi hírek.) A Jakabhegyen levő sziklalapot, melyet a nép Zsongorkőnek nevezett, s honnét a kilátások egyik legszebbje tárul a szemlélő elé, a Mecsek-Egyesület még e hóban vaskorlással látja el. — Holnap (vasárnap) megy ki Gyűdre az a szakértő bizottság, mely a gyűdi barlang kikutatására küldetett ki, vajjon érdemes-e a költséges helyreállításra. — Goldberger Rezső siklósi fényképész — az egylet által a fényképészekhez és amatőrökhöz bocsátott fölszólításra — 11 drb. „kabinet” alakú és részben nagyobb tájképpel gyarapította a Mecsek-egyesület kép-tárát, mely már több igen érdekes baranyai tájképnek jutott birtokába.

parlamentbe szolgáló telefon kagyló volt illesztve, míg a jobbal üdülésképen a csalóány-éneket hallgatta — észrevett a balszeme — mely nem volt eléggé figyelmes a dolgára — egy gyönyörű szép leányt, aki ép arra haladt az utcán.

Teringgettét, miy gyönyörű volt ez a leány!

Tu aközött utána, bemutatta magát és engedélyt kapott, hogy udvarolhasson neki.

VI.

Hogy dobogott mindkettőjük szive!

— Nevem mondá az ifju, Hm, és az öné kisasszony?

— Czupp!

— Vagyonom egy millió és az öné kisasszony?

— Másfél millió.

— Én szeretem kegyedet és ön kisasszony?

— Én is uram.

Szóltak és megházasodtak.

VII.

Boldogok voltak.

Kevés gyermekük volt . . . nem volt rá idejük.

Csak két iker gyermekük született.

Hm óriás összegeket nyert.

Czupp hasonlóképen.

Hm naponkiut átlag véve Berlin, Paris, Konstantinápoly és Saute Féde Bogtában alapított egy-egy bankot.

Átlag véve naponkiut egyszer esődöt is mondott.

Gazdagabb lett, mint Krözus.

VIII.

Csatornákat ásott, arany bányákat fedezett föl, tengereket szorított ki, kihamvadt vulkánokat gyújtott meg újra és minden kortársát bámulatba ejtette.

Egy este, mikor ép azzal foglalkozott, hogy az Aetnát rengeteg tüzkemenczévé változtassa át, mely földalatti vezetékeken át egész Európát fűtené, apja halálát jelentette a táviró.

Kellő, nyugodt méltósággal fogadta a gyász-hirt.

— Megsiratlak, mondá érzéstől reszkető hangon, — mihelyt egy kis időt szakíthatok rá.

És fölirta a jegyzőkönyvébe, a „soll”, rovatba:

„Örök bánat.”

IX.

Mikor egy éjjel váratlan jött haza, egy idegen férfit talált a neje boudoirjában.

— Uram! dörgé Hm . . . Ön tudhatná, hogy ép most nincs sok időm.

E perczen más valakit vett észre az asztal alá bujva.

— Mit jelentsen ez?

Egy harmadik a spanyol fal mögül bukkan elő.

Teringgettét!

— Bocsánat, édes barátom, — zokogá Czupp, aki egy negyedik társaságában jelent meg. — Bűnös vagyok. Hogy gyorsabban végezhessem, azért gondoltam, hogy . . .

— Elég — kiáltá Hm.

És sorba állította neje szeretőit, mondván:

— Nincs időm, hogy mindnyájukat egymásután, párbajban megöljem. Férji becsületemet tehát en bloc boszulom meg. Ne mozczanjatok!

És mellüknek szegezte a legujabban, hasonló czélokra föltalált gépet, melynek „családi mitrailluse” volt a neve.

X.

A négy udvarló négy felé akart menekülni.

— Ga ficzkók! — kiáltá Hm. Nem menekültök előlem!

Az ajtók zárva voltak. Hm fölkapott egy tört és rávetette magát a boldogtalanokra, kétségbeesve, hogy mennyi időt kell elpocsékolnia, míg becsületét megboszulja!

Jajkiáltások. Vér. Haldoklók nyögése.

XI.

Kézzele, lábba dolgozott. Ez borzasztó volt. Fél órába telt, míg valamennyit legyilkolhatta. Midőn már mind a négy vetélytársa a földön hevert, mérgében a fogait vicsorgatta.

Keze, lába, feje, teste konvulsiv mozdulatait nem volt képes megakadályozni; megköztöztette, meglánczoltatta, ágyba vitette magát. Mindhiába!

— **(A király köszönete.)** Mikor öfölsége a pályaudvarhoz érkezett, az udvari váróteremben Aidinger János polgármesterhez fordulva ezeket mondta: „Nagyon szépen köszönöm a szives fogadtatást. Örömmel látom, hogy szép fekvésű városuk szépen fejlődik. Kérem, legyen szives tudatni a polgársággal köszönetemet.“ A polgármester így felelt a fölség szavaira: „Fölséged legkegyelmesebb elismerése erőt ad s buzdításul szolgál a fokozatos fejlődésre. Hozza az Isten fölségedet mielőbb körünkbe.“ Mire a király mosolyogva így szólt: „No az könnyen meglehet.“

— **(A király mint védő.)** Ahhoz a sok szép emberi vonáshoz, melylyel öfölsége jellemét megrajzolják, s melyekből máris vastag kötetet lehetne összeállítani, mi is jegyzünk föl egy igen érdekeset, mely itt Pécsen történt meg. Minap megirtuk azt a kis balesetet, mely öfölségét érte, mikor a hadgyakorlatról hazatérve a püspöki fogat egyik lova a sétatér sarkán megcsuszott a kövezeten s elesett; ugyanekkor öfölsége nagyobb bajtól tartva kilépett a kocsiból, s eközben az történt meg vele, hogy ő maga is egyik térdére botlott a kövezeten, mert lépés közben a kocsi megrándult. A halálra ijedt kocsis a lábán kissé megsérült lovat rögtön talpra állította s a király megint fölült a kocsira és behajtatott a püspöki palotába. Itt Dulánszky Adolf jószágigazgató, ki reggeltől estig folyton a palota körül szorgoskodott, rögtön értesült a balesetről s maga is látta, hogy az egyik ló terde sáros és horzsolás van rajta. A király azonban nyomban magához kérette a jószágigazgatót s védelmébe fogta a kocsist mondván: „Nem a kocsis a hibás, szegény nem tehet róla, ne tessék őt megfenyíteni. A kövezet volt sikos.“ A kocsisnak nem is történt bántódása, sőt tudvalevőleg a király őt is kegyesen megmentalmazta.

— **(A jogakadémia ifjusága Kossuth tiszteletére.)** A jogakadémia ifjusága hétfőn délelőtt 9 órakor Kossuthot ünneplő disztulést tart a Lyceum disztermében, este pedig bankettet rendez a Scholz-féle sörösarnokban.

— **(Hymen.)** Gerecze Péter dr., pécsi főreáliskolai tanár eljegyezte Heindl Irma kisasszonyt, Heindl Vilmos drávaszentmártoni bérlő leányát.

— **(Katonák hazautazása.)** Az itt összpontosított idegen katonaság nagy részét még a király elutazása napján szállították haza a külön katonai vonatok. Szerdán este 7 óra 15 perczkor indult el a vonat a zomboriakkal, 8 óra 42 perczkor mentek a kaposvári zászlóalj, 9 óra 42 perczkor a vadászzászlóalj ment el, mely Sárosdon kiszállva Székesfehérvárra ment, 10 óra 42 perczkor Budapestre ment egy hatalmas katonai vonat a 32. gy. ezreddel. Csütörtökön reggel már üresen állottak a kaszárnyákka átalakított iskolák s a vásártéri tábori sátrak. Ugyancsak csütörtökön szabadságra eresztették a 3 évet kiszolgált legénységet s a 2 évet szolgáltak közül azokat, kik e 2 év alatt jól visel-

A tulságos erőmegfeszítéstől Vitustánczba esett.

— Jól van! — mondá. — Ezentúl hát a művészetnek élek.

És mikor látta az örült ugrálást, hadonázást, amit a kezei véghez vittek, a zongorához ült. Hires művész lett belőle.

XII.

Utoljára szélütve rogyott a földre.

— Atyám, — szólt hozzá egyik fia, — konzultáltam egy orvossal.

— És?

— Azt mondta, rendeljem meg a temetést. Vagy inkább begyujtsak a hallottégető kályhába? Ugyis hideg van a szobánkban!

— Gyujtass be, fiam. — Kiáltá Hm bol-dogan, hogy ily praktikus fia van.

S meghalt.

XIII.

— Mama szólt a két iker, a papa meghalt és nekünk idők se volt, hogy vele bucsusókot válthassunk.

— Igaz! — felelt az anya. — Nekem se volt!

És sietve hozták elő a villamgépet, hogy a villamárammal a drága elköltözött ajkait még egyszer mozgásba hozzák. Akkor reáborultak és így kaptak tőle még egy-egy posthumus sókot.

(Francziából)

Jean Rameau.

ték magukat s büntetve nem voltak, szabadonként átlag 15—15-öt. A behívott tartalékosokat is ekkor eresztették szét, s most a katonától eddig hemzsegő város megint csendes, s folytatja a maga rendes napi életét.

— **(Kicsinyek táncpróbája.)** Holnap (vasárnap) délután 3 órakor, a kath. legényegylet helyiségében tartja meg Herczenberger József táncztanító a nyáron rendezett tanfolyam növendékeivel a záró táncpróbát. E tanfolyamot a kicsikék számára rendezte Herczenberger, hogy a 8—10 éves gyermekek hozzászokjanak a kecses magatartáshoz, s uémi rutint szerezzenek a nagyok közt való forszalódásra, s főleg hogy testük helyes tartáshoz szokják s izomerejük a szabályos mozgás közben fejlődjen. Az idén volt az első ilyen tanfolyam, jövőre már valószínűleg nagyobb terjedelmű lesz. Ajánljuk is, hogy szülők s más érdeklődők menjenek el és nézzék meg ezt a kis vizsgálatsterü táncpróbát, mert ezen fog kitűnni, hogy hasznos-e ez a tanfolyam.

— **(Öngyilkos tüzerhadnagy.)** Az ideai katonai nagy gyakorlatok arról nevezetese, hogy e gyakorlatok alatt szokatlan nagy számmal fordultak elő az öngyilkossági esetek. A sok közlegény és altiszt után, kik fegyverükkel oltották ki életüket vagy akik a Dunába ugorva lettek öngyilkosokká, most egy intelligens tiszt lett öngyilkossá. Scheinberger Gábor tartalékos tüzerhadnagy, ki aktiváltatni akarta magát, vasárnap óta eltűnt, úgy, hogy parancsnoksága körzötetését rendelte el. Csütörtökön hajnalban találták meg az üszög erdőben halva, átlőtt halántékkal. A megejtett vizsgálat kiderítette, hogy már hétfőn löhette meg magát, s hogy a pisztoly golyója a jobb halántékon hatolt be a koponyába s a baloldalra jött ki. Leveleket találtak nála, melyekből az olvasható, hogy az aktiváltatás elé sok akadály gördült s ezek annyira elvették az életkedvét, hogy önmaga emelte a fegyvert élete ellen. Még csütörtökön este elhantolták a szerencsétlennek már férgektől rágott hulláját.

— **(Kossuth Mohács város diszpolgára.)** Örök történelmi emlékü ülése volt Mohács város képviselő testületének 1892. évi szeptember 13 án. Kossuth Lajos nagy hazánkfia a város diszpolgárává megválasztása és 90 éves születése napja alkalmából a város által leendő üdvözlése allott napirenden. Serly Sándor dr. városi képviselő tette megelőzőleg írásban az indítványt, s bár az érkezés sorrendje szerint utolsónak volt a tárgysorozatban fölveve, Jagics József képviselő indítványára napirend előtt elsőnek vették elő. Serly Sándor dr. szólalt föl elsőnek mélyen áthatott hazafiság hangján méltatva hazánk legnagyobb élő fiának halhatatlan alkotásait. Serly dr. fölszólalását a képviselők valóságos versenye követte. Jagics diszpolgári okmány kiállítását, s Kossuthnak az ülésből táviratilag üdvözlését és megválasztásáról értesítést — Margitai a diszpolgári okmányok fölirat kapcsán megküldését, végre Rüll dr. a város egyik főbb utczájának Kossuth nevével elnevezését indítványozta. Az indítványok szünni nem akaró harsány és lelkes eljenzések között egyhangulag elfogadtatván határozatba ment: hogy Mohács város képviselő testülete Kossuth Lajost a város diszpolgárává megválasztja; hogy részére diszpolgári okmányt állít ki, s ezt fölirat kapcsán küldi meg; hogy 90 edik születés napja alkalmából üdvözlí s a város egyik fő utczáját Kossuth Lajos utczának nevezi el; hogy végre Kossuthot mindezekről az ülés folyamán táviratilag értesíti. A fölirat és diszpolgári okmány szerkesztésével Jagics József Margitai Péter és Serly Sándor dr. képviselőköl álló bizottság küldetett ki. Az ülésből menesztett távirat következőleg hangzik:

Kossuth Lajosnak Turin, via dei mille 22.

Mohács város képviselő-testülete mai közgyűlésén egyhangulag városunk diszpolgárává megválasztotta, egyszersmind 90 éves születésnapja alkalmából legszivélyesebben üdvözlí.

A képviselő testület üléseéből a képviselet nevében és megbízásából Simonkovits Mátyás városi bíró Kolombauer Antal városi jegyző.

Tudósítónktól az ülés lefolyásáról a következő részleteket vettük:

Serly Sándor dr. városi képviselő: Tisztelt közgyűlés! Mint tudjuk f. hó 19-én 90 éve lesz annak, hogy Kossuth Lajos, hazánk kétségtelenül legnagyobb fia született. Fölsölegesen tartom, hogy Kossuthnak érdemeit, me-

lyeket különösen hazánk szabadságának és jogainak kivívásában szerzett, s melyeket csak történelmünk fog igazán és egészben méltányolhatni, ecseteljem. Elég legyen fölemlítenem, hogy ő az, a kinek leginkább köszönhetjük, hogy a jobbágyság a járom alul fölszabadult, egyenlő polgárokka tettünk, és hogy ő az, a kiról elmondhatjuk, hogy a mióta föllépett, szive minden dobbanása a hazáé volt. Ha tehát van polgár, a ki az összes magyarság s így városunk halálját és rokonszenvét megérdemli, így bizonyosan ő az, ki arra legméltóbb. Ragadjuk meg tehát az alkalmat arra, hogy városunk nevében a most közeledő 90 éves születés napja alkalmából őt — ki bár testben tőlünk távol, de lélekben hozzánk mégis legközelebb van — az iránta táplált hálánk és rokonszenvünk melegével üdvözlíjük s egyszersmind városunk diszpolgárává megválasszuk!

Szünni nem akaró eljenzés lecsillapultával: Jagics József képviselő szólalt föl,

Magyarország történelmének — ugymond — nincsenek fényesebb hasábjai azoknál, melyeken Kossuth Lajos neve és alkotásai följegyezvék és megörökítvék. A magyar nemzet nagyjai iránt táplált rokonszenvét és háláját mindenkor a korona iránt tartozó törhetetlen hűséggel és ragaszkodással megegyeztetni képes volt. A napi párt politika érdekei fölé magasan helyezí magát a város képviselő testülete akkor, midőn hazánk legnagyobb élő fia iránt az őszinte hála és elismerés adóját lerója. Készséggel járul az indítványhoz, s csak azzal óhajtja kibővíteni, hogy a város képviselő-testülete diszpolgári okmányt állítson ki, továbbá üdvözlétét és megválasztását tudassa Kossuthal az ülés folyamán táviratilag.

Margitai Péter képviselő: Örövend, hogy az indítványozókat nem párttekinetek vezérlík. A hallottakban hazafias érzéssel osztozik, csak azt szeretné még, ha a diszpolgári okmányt külön szerkesztendő fölirat kapcsán küldené meg a képviselő testület.

Rüll János dr. képviselő: Más városok példájára indítványozza, hogy a város egyik főutczája Kossuth Lajos nevével neveztessek el, ajánlíja azt a nagy hosszú utczát, mely a magyarság által lakta városrészt szeli.

A képviselő-testületnek határozata városzerte óriási nagy lelkesedést keltett. Kossuth diszpolgársága képezte általános beszélgetés tárgyát. A város polgársága szeptember 18-dikán este a mohácsi iparoskör helyiségében 200 terítékű ünnepi lakomát rendez Kossuth születésnapja alkalmából, a mikor ismét táviratilag fogja üdvözlíni. Halljuk, hogy Siklós is fogja követni Mohács példáját.

— **(A vasárnapi munkaszünet Csúzában.)** Csúzában nagyon különös módon szentelik meg a vasárnapot és tartják meg a munkaszünetről szóló törvényt. Ott — mint nekünk írják — vasárnap délelőtt és délután egyre hordják a buzát örletni Dunaszéltre, onnan meg fenyőt és téglát szállítanak Csúzára.

— **(Vörösmart — Kossuth tiszteletére)** szép ünnepélyt készül rendezni. A „Vörösmarti olvasókör“ elhatározta, hogy Kossuth születésnapjának előestéjén hazafias ünnepet ül; lesz alkalmi beszéd, a daloskör énekelni fog, s tánczezel végzik az estélyt.

— **(Megint egy érdekes jegyzőválasztás a dárdai járásban.)** A szabad választási jog neveltségessé tételének szomorú példáját tárja elénk az a fölfolyamodás, melyet Czéh Antal okleveles jegyző adott be az alispánhoz, s melyet mi alább egész terjedelmében közlünk. A fölfolyamodás így szól:

Nagyságos alispán úr! A folyó évi szeptember hó 12-én megtartott baranyavári jegyzőválasztásnak keresztelt főbírói önkény ellen vagyok bátor ezzennel fölfolyamodni, mert: Először Baranyavár, Monostor, Ivándárda s Bengye községekből álló baranyavári körjegyzőségnek Baranyavár s Bengye községe egészen, Monostor községe pedig egy harmad részben szerb-horvát ajku; s daczára ennek, a pályázati hirdetményben a szerb-horvát nyelv tudása nem követeltetett, 1890 évben hirdetett kistfaludi körjegyzői állás elnyerhetésére — hol pedig csak Kistfalud és ennek is csak fele szerb — a szerb nyelv tudása követeltetett. Miért követeltetett Kistfaludnál, s miért nem Baranyavárnál? Ha lényeges a szerb-horvát nyelv Kistfaludnál, miért nem az Baranyavárnál? Vagy, ha nem lényeges a szerb-horvát nyelv tudása a ily

ajku községekben, miért követeltetett az mégis a kistaludi körjegyzői állás elnyeréséhez?

Másodszor: a mai nap történt jegyzői állás betöltésénél kijelölés nem történt! Az 1886 évi XXII. tcz.-nek a kijelölésekre vonatkozó része ugyanis felhatalmazza a főszolgabíró, hogy a pályázók közül három egyént jelöljön ki. Tekintetes Antal Pál járási főszolgabíró ur pedig hivatkozott törvény világos rendelkezése dacára 8 pályázó közül, csak egyet, Werner Ferencz nagy tótfalusi jegyzőt, ki a szerb — horvát nyelvet sem tudja, jelölte ki!! Ugyanis folyó hó 9 én, mikor pályázati kérvényemet a baranyavári jegyzői állásra beadtam, tekintetes Antal Pál főszolgabíró úr Paulay Ede járási írnok és Dekleva Ferencz járási díjnok füle hallatára ezeket mondotta nekem: „Mit akar? Nem tudja, hogy én Wernert akarom? s ennek meg kell lenni. Különbösen hiába pályázik, úgy sem kandidálom.“ Ekként többnek is nyilatkozott. Mikor egy főbíró így nyilatkozik, s mikor még hozzá a községek biráit is fölhívja, hogy Werner érdekében ők is kövessenek el mindent: akkor a főbírói önkény, erőszakoskodás bizonyítva lévén, a törvény, választási jogosultság lábbal tiprása nyilvánvaló. Az érdeket, mely tekintetes Antal Pál főszolgabíró urat Wernerhez köti, nem keresve, kérdelem, vajjon mikor egy főbíró ekként cselekszik, akkor kijelöl-e? nem, akkor kinevezi jegyzőt: akkor fölösleges a törvény, akkor fölösleges a választási jogosultság és ennek törvényileg biztosítása. Mert az kandidálásnak nem nevezhető, mikor a főbíró az előadottak szerint erőszakoskodva, hogy a gyerekek mégis neve legyen, Werner mellé megkandidálja Vidákot és Trimmert úgynevezett „Strohmann“-oknak, kiket a nép nem ismer, mert nem mutatkoztak, s kik szintén nem tudnak szerbül.

Harmadszor fölfolyamodom a mai napon elkövetett főbírói önkény ellen még azért is; mert a mai napon úgy én, mint még többen, személyesen láttuk, amint a főbíró úr néhány embere a választókat megdolgozni, Werner javára megnyerni akarta, azonban ezzel sem érvén czélt, — mert a választók Wernert semmi áron sem akarták, — a választókat a főbíró úr egy szobába terelte, mint valami birkákat s innen — hogyan, hogyan se — Werner mint baranyavári jegyző került ki.

Ezen elősoroltakból a legvastagabb önkény, basáskodás, erőszakoskodás egyenesen s világosan kiténik! Miután Magyarország — úgy gondolom — még nem Muszkaország, alázattal esedezem: méltóztatásuk ez ügyben a vizsgálatot megejteni, az általam előadottak igazolása után a baranyavári jegyzőválasztásra új határnapot kitézteni. Nagyságos alispán úrnak alázatos szolgája Czéh Antal s. k. dárdai lakos. Dárda, 1892. szeptember 12-én.

Eddig a fölfolyamodás. Az eredményt már tudjuk: Antal Pál főszolgabírónak föltetlen igazsága lesz, mint mindig. De kinek is volna másnak Magyarországon igazsága, mint csakis a főszolgabírónak? Hiszen az igazságot egyenesen Antal Pálék számára találták föl.

CSARNOK.

A templomban.

Irta: Karay Anna.

(Folytatás.)

„Lélek! . . . Mi az? — levegő? gőz? átlátszó köd, mely a haldokló ember ajkán kiroppen és nem oszlik szét, hanem egy tömegben száll föl az égbe, azaz a semmiségbe? . . . Lélek? mi az? valami légnemű, láthatatlan semmi, a mi e mellett érez, gondolkodik, lát, hall, egyszóval: él? . . . Mily ostoba, mily gyarló képzelődés! És mit tesz az: halhatatlan? . . . Az a lélek, az a gőz, az a köd, az a légnemű semmi ott fog keringeni a végtelenben a végtelenségig? . . . Alak nélkül, rendeltetés cél nélkül, csak ott kóvályog együtt a milliárd és milliárd lélekkel, mely a világ keletkezése óta minden megholt ember testéből fölrepült, hogy ott örökké éljen — s mely azóta a végtelen

igen nagy részét kell hogy betöltse. Hogy tudsz elképzelni egy ilyen hemzsegő lélek chaoszt? . . .“

„De nem. Ti bolond rajongók, kik kitaláljátok, hogy az embernek lelke van, mely örökké él, ennek a léleknek még két-három külön világot is csináltatok, hogy ne kóboroljon céltalan, — két-három világot ott fön a levegőben, a semmiben, a hol ki-ki igazságosan megkapja jutalmát s büntetését. És ott fön az egyikben ilyen szép alakokat, a másikban rút fekete ember formákat képzeltek magatoknak, kik azokat a lelkeket, kik bünt követtek el, azokat a légnemű, tárgyitalan semmiket ott a végtelenségig — égetik . . .“

Pokol, menyország, tisztító tűz, ördög és angyalok, mily élénk képzelő erő kell ilyesmit kitalálni s még mennyivel élénkebb valónak tartani.“

„Óh ti szegény, nyomorult emberek! ha van pokol, menyország, tisztító tűz, az itt van számatokra, itt a földön; csak egy a különbség ez és amaz között, hogy míg ott hitetek szerint a jó a menybe és rossz pokolba jut, itt a legtöbbször megfordítva van: a bűnösöké a menyország és a jók, az igazak szenvedik a poklokat . . .“

„Látott-e már angyalt, vagy ördögöt egy is közületek? mégis lefőstitek. Emberi forma mind a kettő, csak hogy egyik szép, mint ez itt a falon és ennek vállaira szárnyakat raktok, a másik rút, és annak homlokára szarvakat csináltok. Pedig az angyalok és ördögök ti vagytok magatok, csak szárnyatok és szarvatok nincs . . . Ne keressétek őket képzelte világban, itt vannak, itt, csak hogy gyakran a rút ördög vállára illenek az angyal szárnya és az angyali alak márvány homlokára a sátán szarvai . . .“

„Hisztek egy jobb világban. Óhajtván néztek föl az égre, a kék mennyégre, mely pedig nem egyéb, mint vastag légréteg, sűrű, nagy légtömeg — és azt hiszitek, hogy ott a mennynek nevezett levegőben a ti porszemnél is kisebb parányiságotokat egy mindenható, mindentudó nagy szellem szemmel kíséri; hogy azt a sok milliárd és milliárd parányi emberi férget ő mind egyenkint ismeri; ismeri mindegyik bűnét, érnét, örömét bánatát, multját és jövőjét; meghallja mindegyik titkos sóhaját, sirását, kacagását onnét a képzelhetetlen magasságból, képzelhetetlen messzeségből . . .“

„Óhajtván néztek föl az égre, a kéknek tetsző levegő tömegre és két kezeteget egymáshoz szorítva szépen elgondoljátok, vagy csendesen elmondjátok a mit szivetek óhajt, vagy a mire szükségtek van — és megkönnyebbülten mentek dolgokra, hiven erősen, hogy azt az elmondott, vagy elgondolt dolgot, mit imának neveztek s mely a világ minden zúgából millió ember által, millió alakban ugyanabban a percben küldetett felé, az a nagy szellem mind meghallja, mind megérti és mind teljesíti . . .! Balga ábrándozók!“

„Mily sok dolga lenne annak az egyetlen szellemnek ott fölül, ha mindannyitok minden percében változó fohászzkodását hallani akarná. mily sok dolga lenne, ha mindannyitok sorsát szemmel kísérené, mindannyitok jajszavát elhallgattatni, könyűit fölszáritani óhajtaná!“

„A véletlen az, mely játszik veletek, a véletlen játéka öröm és szenvedés.“

„Minek az az imádság? . . . Nem hallja senki . . .“

„Ne nézzetek föl a magasba, nincs ott egyéb mint levegő, gőzök, párák és a végtelen aether a millió és millió csillaggal, mely mindenik egy-egy világ, melyben tán épp úgy hemzsegnek a különféle élő alakok, mint azok egyikén, ezen a földön.“

„Ne nézzetek föl a magasba, ne ábrán-

dozzatok, sorsotok miben sem különbözik a kis féregtől, mely születik, kis ideig érzi léte örömét és szenvedését, munkálkodik, utódot állít maga helyett, melynek a sorsa ugyancsak az lesz, a mi az övé, aztán megdermed, a levegő fölbontja alkatrészeire, rothadásnak indul, elenyésszik, megsemmisül . . .“

„Minek az az imádság? — ezen nem segít . . .“

„Hallod a zsongó orgona hangot? — mily szép játékot játszanak ott kívül az emberek, szegény kis férgek, kik nem tudnak kibékülni véges létükkel és elhítetik magukkal, hogy midőn egy marok por lesz belőlük, még azután is élnek. Hallod a zsongó orgonahangot? — gyertyákat gyujtanak, parázsra illatos füstölőt bintenek, arany kehelyből isznak, cseugetnek, leborulnak . . . mily szépen játszanak! És azt hiszik hogy az a mindenható, fönséges szellem itt van jelen és játékukat kedvtelve nézi . . . De nem csak ők, a világ minden templomában ugyanebben a percében és ugyanezt hiszik: hogy ott van és a millió és millió imádkozó ember mind abban a boldog ábrándban riogatja magát, hogy a nagy szellem most ő r á f i g y e l . . . De sok dolga lenne!“

„Hallod a zsongó orgona hangot? — látod a nyüzsgő embertömeget ott kívül? A nagyobb rész imádkozik, azaz elgondolja magában, a mit óhajt és a mire szüksége van, a többi unatkozik, vagy a látni valókat nézi. Nézd: mennyi fej ott egymás mellett — és e fejek közül hány érdemlené meg, hogy reá szakadjon a boltozat, melyre áhítatosan emeli tekintetét! . . . Nézd: mennyi szív itt együtt és e szivekben mennyi s mily különböző vágy és a világ összes templomaiban hány milliószor ennyi szív és hány milliószor ennyi vágy! — Egy Isten hogyan figyelhetne mindeure? . . . Nem is figyel. Minek az az imádság? . . .“

„Nézd azt a kis boldogtalant ott a sarokban, milyen kicsiny s mily sok a szenvedése! Sovány kis kacsóját egybekulcsolva, ártatlan, bámuló tekintetével az aranyos ruhájú szentképeken csügg. Oly rövid volt még élete, hogy nem is vétkezhetett és mégis bűnhődik. Nézd rongyos külsejét, sápadt, vértelen arcját, ütlegektől foltos, fejletlen tagjait: élete csupa szenvedés, inség, nyomor. — Ugy hallotta egyszer valakitől, hogy a ki imádkozik, azon segítve lesz; eljött a templomba, imádkozik, megkéri egyenkint a szentképeket, hogy segítsenek nyomorán . . . Sok, sok évig fogja még hiába kérni őket, míg gyalultatlan koporsóját le nem teszik a földbe . . . Minek az az imádság? . . .“

„Nézd azt a másikat, selyemuszályos anyja mellett, az nem imádkozik; majd elrepül a csipkétől és szallagjától; kis zsebjei tömve süteménnyel, cukorral; unalmában azzal mulat, hogy körmöcskéivel kikerekítve kiszaggatja a csipkés szentképek fejeit. Ez nem imádkozik, szívéből nem is fog imádkozni soha, az sokkal türesebb, hogysem ilyen érzés fakadjon benne valaha, nem is lesz szüksége imádságra soha. Boldog gyermek most; becézett kedvencez gazdag szüleinek, boldog hajadon lesz, ha fölnő a báltermek éke, sok ifju imádkozt eszményképe, boldog asszony, férje bálványa, — és boldog öreg, kit a világ tisztelete kísér a sirba, — pedig nem tett életében semmit, mivel a sok szeretetet, szerencsét és tiszteletet kiérdemelte volna. — A véletlen játéka öröm és szenvedés.“

„Minek az az imádság? — nem hallja senki . . .“

(Folytatása köv.)

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

NYILT-TÉR.)*

Köszönet nyilvánítás.

Mindazok, kik felejtethetetlen s hőn szeretet boldogult fiunk,

Kovács Endre

törvényszéki díjnok

folyó hó 12 én végbement temetésén megjelenésük és egyéb részvét nyilvánításuk által mély fájdalomukat enyhíteni igyekeztek s különösen a tekintetes Törvényszék, és a Telekkönyvi osztály, fogadják hálás köszönetünket.

Pécsett, 1892. szept. hó 16-án.

Kovács Pál és Esze Juliánna
szülei.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

7073. sz.

tkvi 1892.

Árverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Linhardt Katalin végrehajthatónak Horváth Mihály végrehajtást szenvedő elleni 350 frt. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. járásbiróság területén levő Áta község határában tekvő, az átai 65.sz. tjkvben felvett I. 97. hsz. kertre, 98. hsz. 51. sor sz. házra és udvartérre, 1/4 telekre, 4/222 rész legelő illetőségre 1306 frt. 50 kr. kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi október hó 13. napján d. e. 9 órakor Áta község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát vagyis 130 frt. 65 krt készpénzben vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1892. évi ápril hó 27. napján.

Bogyay Pongrácz,
kir. törvényszéki bíró.

Stangl Ede utóda,
fia,

STANGL B. E.

kefe- és ecset-gyár raktára

PÉCSETT, Király-utca 26. sz.

Van szerencsém a n. t. közönséget értesíteni, hogy bold. atyám **Stangl Ede** kefe- és meszelő-gyári raktárát annak idején törvényesen átvettem és ezt sem el nem adtam, sem másra át nem ruháztam, hanem ezen üzletet ujjonnan berendezve, király-utca 26. sz. alatt jogosultan tovább vezetem.

Kérem a n. t. közönséget bold. atyám iránt tanusított bizalmat reám is átruházni, mely bizalmat jó és szolid áruk pontos kiszolgálása által a legjutányosabb árak mellett kiérdemelni mindég legfőbb törekvésem leend.

Mély tisztelettel

Stangl Ede utóda **Stangl B. E.**
kefe- és ecset-gyáros

PÉCSETT, Király-utca 26. sz.

Gráciban, gyár: IV. Stocker-Gasse 8. szám.
raktárak: I. Neuthor-Gasse 3. sz.
saját házában.

Neuthor Gasse 6. és 8. sz.

*Az elektrotechnika legújabb vívmánya,***WALLA FERENCZ órás**

saját találmányu, kitérő szerkezetű, önműködő fölhuzó

villamos órái,

melyek minden előkészület nélkül bármily helyen feltűggeszthetők és más órák fölött azon előnnyel bírnak — a fölhuzás teljesen elesvén — hogy folyton egyenletes járásnak, miáltal az időjelzés mindig pontos. A villam-telep 2 elemből áll, mely a szekrény belsejébe helyeztetik el és töltése 2 1/2 évre elengedő; az újabb töltés 2 1/2 évi időtartamra csak 40 krba kerül.

Ily órák bármily nagyságban és bárminemű szekrényben vagy keretben készíthetők. Jelenleg 3 féle mintában vannak készletben és pedig; termék, kávéházak, szállodák, stb. részére faragott renaissance díszes szekrényekben. Pályaudvarok, gyárak, iskolák, vendéglők stb. részére csinos gömbölyű keretekben. Árak: 30 fról — 50 frtig.

Hogy ezen órák a legjobbaknak bizonyultak és a közönség teljes elismerését már is kiérdemelték, több előkelő egyén által irt elismerő bizonyítványokkal igazolhatom. Teljes tisztelettel

Walla Ferencz órás

Pécsett (budai) fő-utca 4. sz.

Legjobb hirben álló javítási műhely.

54. b. sz.

tkv: 1892.

Hirdetemény.

HIRD község telekkönyvi betéteinek szerkesztésére kirendelt bizottság közhírré teszi, hogy az 1886: XXIX. törvényzcikkben előirt

helyszini eljárás végett

1892. évi október hó 1-ső napján a községben megjelenend.

Felhivatnak ennélfogva:

1. mindazok, a kik a községben lévő valamely ingatlanhoz a telekjegyzőkönyvi állással szemben tulajdoni jogot tartanak, hogy a mennyiben az eljáró bírósági kiküldöttnek az arra vonatkozó okiratokat át nem adták — tulajdonjoguk bekebelezését a fent kitett határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézendő szabályszerű beadvány útján kieszközölni; vagy az 1886: XXIX t.cz. 15—18. és 1889. XXXVIII. t.cz 5. 6. és 7. §-ai értelmében az átírásra szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak, és azokkal igényüket a bizottság előtt annak a községben teljesítendő működése folyama alatt igazolják avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekjegyzőkönyvi tulajdonos az átruházási jogügylet létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje, és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert ellen esetben jogaikat ezen előnyös úton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték elengedés kedvezményétől elesnek.;

2. mindazon jelzálogos hitelezők, és azok, a kiknek javára egyéb nyilvánkönyvi jogok vannak bejegyezve, de a bejegyzett követelések, illetőleg egyéb nyilvánkönyvi jogok tényleg már megszűntek, ugyszintén az ilyen bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, vagy a törlési engedély nyilvánítása végett a szerkesztő-bizottság előtt megjelenjenek, mert ellen esetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kelt Pécsett 1892. szeptember 3-ik napján.

Komáromy Károly

betétszerkesztő.

Horváth Ferencz,

kir. tszéki albiró.

Egyéves önkéntesek

részére, bármely csapatbelieknek,

teljes egyenruházati felszerelés!

szabályszerűen kiállítva és jutányos áron kapható

Paczolay és Szeibert

cégnél

Pécsett, főtér, a „Nemzeti kávéház“ alatt.

Posta és távirda czim: „Kegyelet“ Pécs.

„KEGYELET“ első pécsi temetkezési intézet
Pécsett, Ferencziek-utca 6. sz. (Kis-tér, Bilitz-féle házban) és
Perczel- (Ó-posta) utca 22, szám saját házában lévő raktárral.



Van szerencsénk a nagyérdemű közönségnek teljes tisztelettel tudomására adni, hogy temetkezési intézetünket Perczel-utca 22. sz. raktárnak fentartásával, Ferencziek-utca 6. sz. Bilitz-féle házba helyeztük át és ezen fő üzlethelyiséget a Perczel-utczával Telephonnal összekapcsoltuk és így raktárunkat tetemesen szaporítva és kibővítve — képesek vagyunk a legmagasabb igényeknek és kívánalmaknak minden irányban és tekintetben nemcsak a leggyorsabban, hanem egyuttal legpontosabban megfelelni.

Temetéseknek legpontosabb valamint legolcsóbb rendezését ékes üveg- avagy diszes más rangú halottas kocsikban elvállaljuk úgy helyben valamint a szomszédos megyék bármely városában avagy községben — elvállalunk egyuttal **hulla-szállítást** légmentes zárt érczkoporsókban a bel- és külföld minden irányában. Raktárunkon található: fa- és érczkoporsók, szemfedők, halottas öltözék, sarkoszorok, gyertyák, fátyolok, egyáltalán a temetkezésekhez szükséges legdiszesebb és legolcsóbb bármi néven nevezendő kellékek dús választéka.

Törekvésünk oda irányuland, hogy a 20 évi fenállásunk — tehát tényleg az I-ső pécsi temetkezési intézet szorgos törekvésével szerzett jó hírnevet minden tolatodás nélkül — szorgos, pontos szolgálat valamint való és (nem látszólagos) olcsóság által mint eddig, úgy ezentúl is fentartva, a n. é. közönség becses bizalmát minden tekintetben kivívjuk.

Tévedések kikerülése végett kijelentjük, hogy intézetünk kezelésével, temetések felvétele és rendezésével

Kindl Alajos urat

biztuk meg.

Maradunk kiváló tisztelettel

Hartl Ferencz és társai.

Kindl Ferencz, Szigriszt János, Lauber Rezső,
özv. Hoffman Károlyné, özv. Edhoffer Ferenczné.

Posta és távirda czim: „Kegyelet“ Pécs.

Telephonszám Perczel-utca 85. Kis-tér 86.

Telephonszám Perczel-utca 85. Kis-tér 86.

9129. sz.

tkv. 1892.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénztár végrehajtónak Leichner Johanna férj. Münster Edéné és társai végrehajtást szenvedők elleni 1700 frt. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a (pécsvárad kir. bíróság) területén lévő Pécsváradon fekvő a pécsvárad 631. sz. tjkvben felvett 113a/bszsz. 60. sz házra és belsőiségre 1800 frt. becsárban az árverést 1800 frt. kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1892. évi szeptember hó 30. napján d. e. 10 órakor Pécsvárad község házában, megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10^oo, vagyis 180 forintot készpénzben vagy az 1881: 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemb. hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság 1892. évi június hó 7. napján.

Lukrits István,
kir. törvénzéki bíró

10546 sz.

tkvi 1892.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénztár végrehajtónak Csankó Imre végrehajtást szenvedő elleni 400 frt tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a szent-lőrinczi kir. bíróság területén levő Beczeffa község határában fekvő a beczeffai 306 sz. tjkvben foglalt 1^oo telekre; urb. illetőségre 1830 frt becsárban; a beczeffai 296. sz. tjkvben foglalt 1^oo 539/b. 449/b. és 484/b. bszsz. fekvőségre 116 frt becsárban, mint ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi november hó 21. napján d. e. 10 órakor Beczeffa község házában a menyenyiben a községnek háza nem volna, úgy a község bírói lakánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10^oo-át vagyis 183 forintot és 11 frt 60 krt készpénzben vagy az 1881 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60 t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság 1892. évi július hó 5. napján.

Lukrits István
kir. törvénzéki bíró

Angol kerékpár- és varrógép-raktár.

Van szerencsém a n. t. közönségnek becses tudomására hozni, hogy Pécsett, Ferencziek utca 37. sz. (Stirling-féle ház) mint Gericke Alfréd bécsi cég képviselője

a legkitünőbb minőségű és valódi
angol kerékpárok és varrógépekből

nagyválasztéku raktárt állítottam és azokat a legjutányosabb gyári áron árusítom.

Ajánlom magamat egyuttal mint szakmechanikus **házi és szobatelegráfok, villámhárítók** és hasonló munkák végzésére.

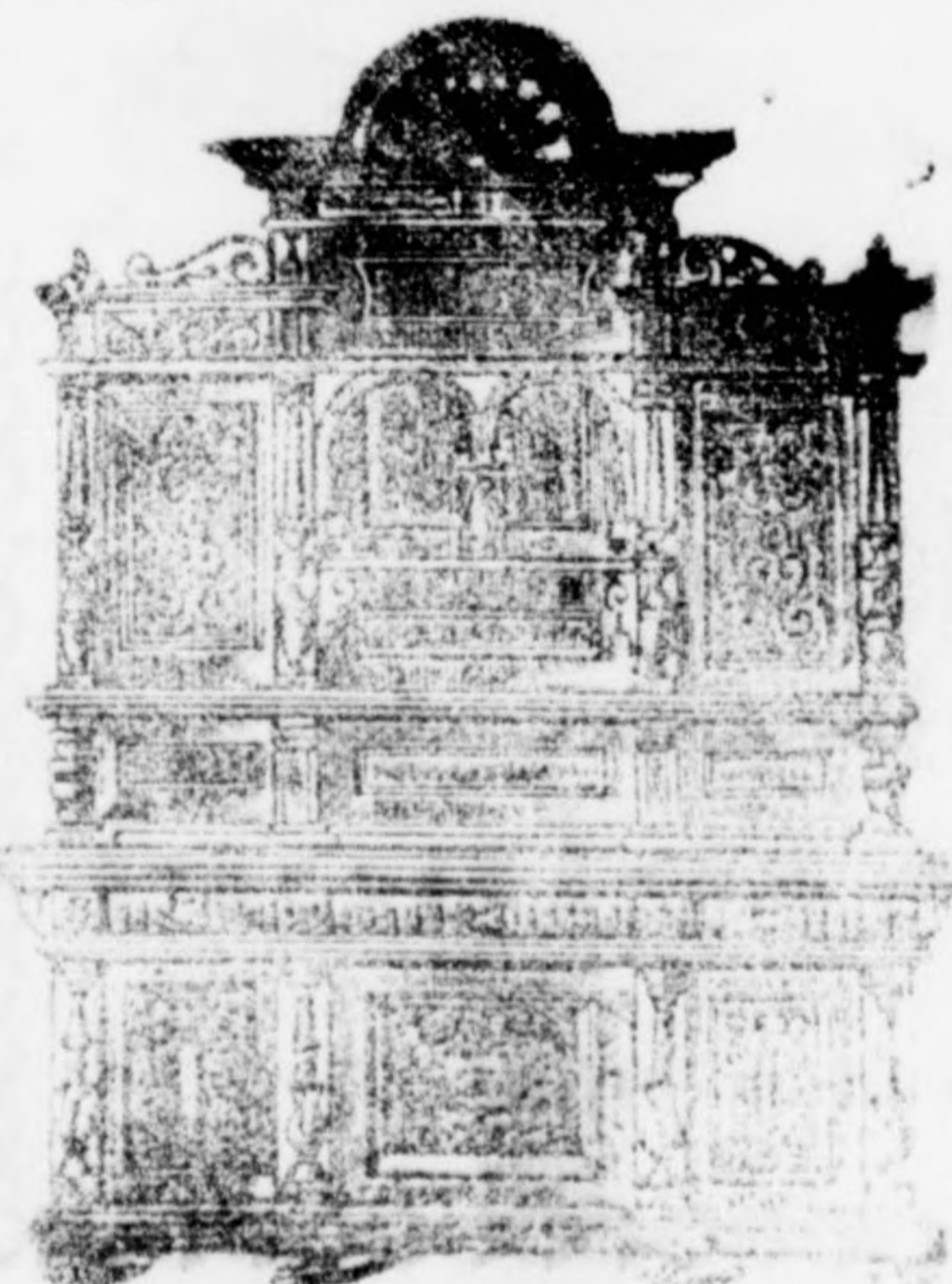
Kerékpár- és varrógépjavításokat a legelőnyösebb és jutányos áron eszközölök.

Oktatást a kerékpározásban csekély díj mellett elvállalok.

Árjegyzékek kívánatra ingyen.

Üzletemet a n. t. közönség szives pártfogásába ajánlva, maradok mély tisztelettel

Fichtl Károly,
gépész és mechanikus.



ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

A KOLERA.

A legutóbb beérkezett hírek — sajnos — semmi étséget sem hagynak fen az iránt, hogy a kolera immár Nyugat-Európában is terjeszkedik. Előre látható tehát az a nagy veszély, mely az emberiséget e borzasztó betegség tovább terjedése által fenyegeti. Ugyanazert csak helyeselni lehet a hatóságoknak serénységét, melylyel az óvintézkedéseket megteszik és melylyel az ismeretes óvszereket a közönség figyelmébe ajánlják. Orvosi tekintélyek állítása szerint

a legjobb óvszer a cognac.

Legjobban ajánljuk

gróf Esterházy Géza saját gyártmányu cognac-

ját, mely francia mód szerint idegen anyagok hozzá vegyítése nélkül **tiszta borból készül** s melynek jószágát és tisztaságát az a körülmény is igazolja, hogy a legutóbb tartott párisi egészségügyi kiállításon **az aranyérmes díszoklevéllel** nyerte el s a többi kiállításokon is, melyeken eddig részt vett, mindenütt a legnagyobb kitüntetésekben részesült.

Központi iroda: **BUDAPEST, VI. Külső váci-út 23. sz.**

Vendéglő-átvétel.

Van szerencsém a n. t. közönségnek becses tudomására hozni, hogy **Bar.-Szt.-Lőrinczen** a

nagy-vendéglőt,

hozzá tartozó **mészárszékkal** és ujonnan épült **pálinka-főzdevel** együtt, **f. é. október hó 1-től kezdve** bérbe vettem. A vendéglőt czélszerűen ujonnan átalakítom, úgy hogy az minden igényeknek teljesen megfeleljen. Mint-hogy legfőbb törekvésem oda irányul, a n. t. vendégeimet **izletes ételek**, valamint **hamisítatlan jó italok pontos és előzékeny kiszolgálása** által, **mérésékelt árak** mellett, kielégíteni, kérem a n. t. közönségnek szives pártolását és ajánlom magamat a n. t. kiránduló közönségnek is becses figyelmébe.

Bar.-Szt.-Lőrincz, 1892. szeptember hó 6-án.

Kiváló tisztelettel

Stern Sándor

vendéglős.

Ferencz József gőzfürdő

Pécsett, Országut.

Több oldalról kifejezett óhajtnak eleget téve, elhatároztam

Ferencz József gőzfürdőmet

a nagy gyakorlatok alatt **VASÁRNAP DÉLUTÁNOKON IS URAKNAK** rendelkezésére bocsájtani.

Pécsett, 1892. augusztus 31-én.

Pintér József,

a Ferencz József gőzfürdő tulajdonosa.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapir

kapható **Alt és Böhm** kereskedésében Pécs-t.

7781 sz.

tkv. 1892.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Varga Elek** végrehajtónak **Bali János** végrehajtást szenvedő elleni 200 frt. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. járásbiróság területén lévő **Püspök-Bogád** község határában fekvő a **püspök-bogádi 93. sz.** tjkvben felvett $\frac{1}{8}$ telekből **B. 20 sor sz.** a **Krentz Péter** javára bejegyzett $\frac{1}{4}$ részre 471 frt. kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1892. évi szeptember hó 22. napján d. e. 9 órakor Püspök-Bogád község házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsarának **10%-át**, vagyis 47 frt. 10 krajczárt készpénzben, avagy az **1881: 60. t. cz. 42. §-ban** jelzett árfolyammal számított és az **1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ban** kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az **1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében** a bánatpénznek a bíróságuál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt atszolgáltatni.

A pécsi kir. trvszék mint tlknyvi hatóság. 1892. évi május hó 24. napján.

Bogyay Pongrácz,
kir. törvénzéki bír.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Dr. Löwy Ignác

Pécsett, Király-utca 31.

Készít **egyes műfogakat**, valamint **teljes műfogsorokat**, **kaucuk**, **cellulose** s **arany alappal**, meglevő korona nélküli foggyökerekre **csavaros műkoronákat** (Stützahü). Eszközöl **fogtöméseket** (plombálás) s **foghuzásokat**, a leghathatósabb érzéketlenítő szerek igénybe vétele mellett.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX



Schönwald Imre

ékszer-, arany- és ezüst-tárgyak gyára és gyári raktára.

Főüzlet: Pécs, Király(-fő)utca, a hattyu-termek épületében.

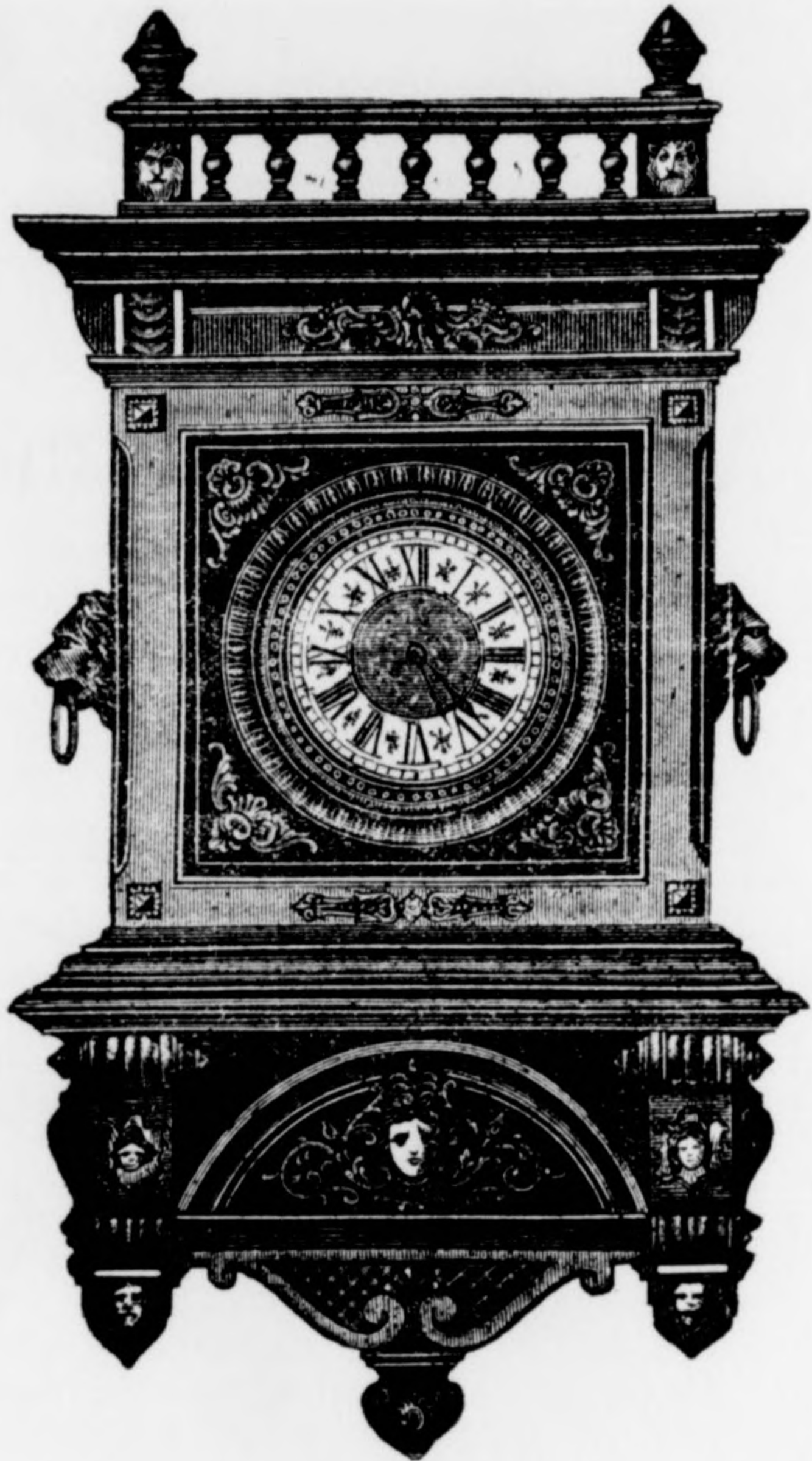
Legnagyobb választék a legújabb
párizsi és angol

ÉKSZEREK,

ezüstitárgyak és órákból, valamint
legfinomabb

párizsi szemüvegek

és chinaezüst-tárgyakból.



I. szám. Salon renaissance-óra ütő-
művel, legszebb modern kivi-
telben 32 frt.

II. szám. Ingaóra ütőművel, jó, pon-
tosan járó szerkezettel, csinos
faragott diófaszekrényben, fé-
nyezve 14 frt.

III. szám. Amerikai, pontosan kipró-
bált ébresztő-óra csinos állany-
tokban 6 frt 50 kr.

IV. szám. Finom amerikai, pontosan járó
ébresztő-óra 3 frt.

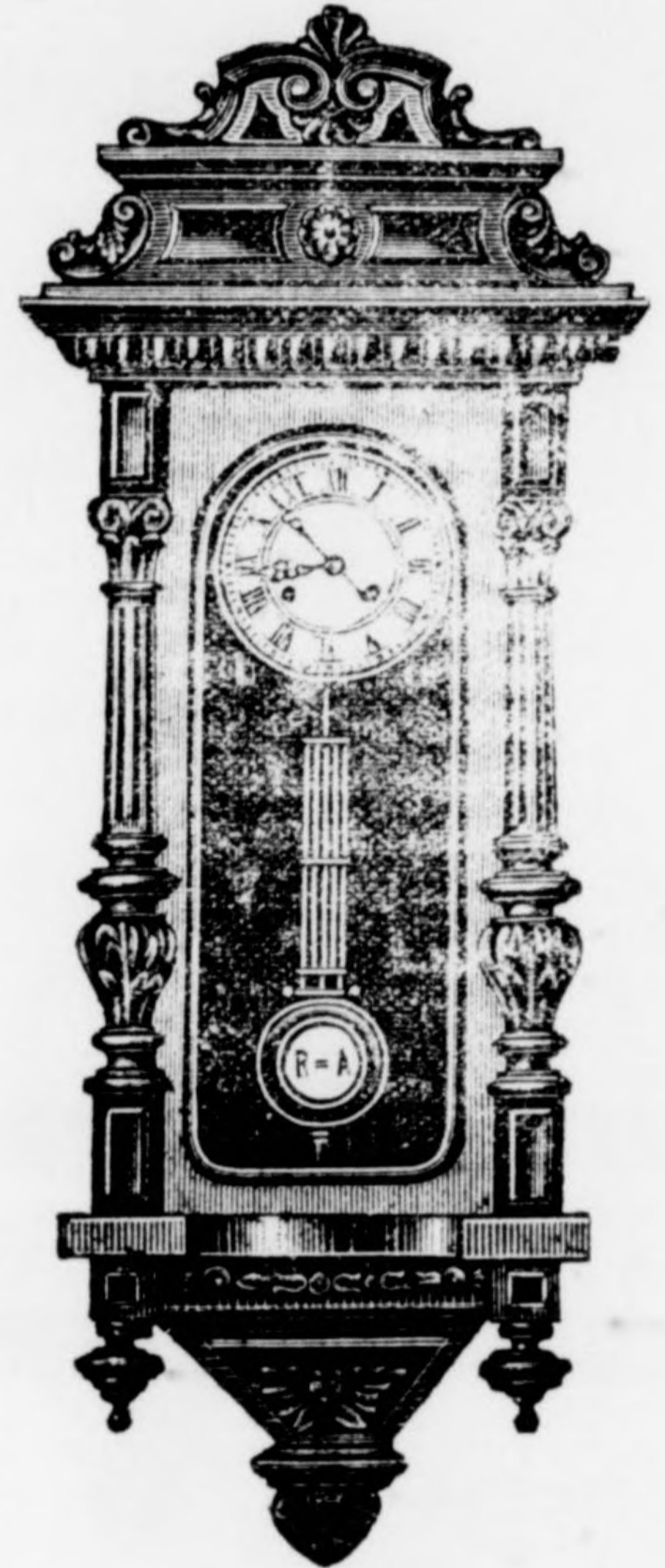
V. szám. Moca-service 6 személyre, valódi
tömör fémjelzett ezüsből 280 frt.

Ugyanaz legjobb china-ezüsből, elegáns ki-
vitelben 60 frt.

VI. szám. Felsőszolgáló-tálca fa
yencze-betéttel, finom china
ezüst-keretben 10 frt.

Saját vésnöki műterem. Egy mono-
gram csinos kivitelben 15 kr.
Egy latin betű vésése 4 kr.

Továbbá készítetek minden-
nemű pecsét-nyomókat, czi-
mereket stb. legjutányosabb
árak szerint.



Órajavítások lehető pontosan és jutányos árak mellett készítettek, nemkü-
lönben mindennemű arany és ezüstitárgyak, melyek gyorsan és csinosan készítettnek.

Magyar diszékszerek: kardok, mentekötők, gombok, sarkantyuk stb. legszebb
kivitelben.